

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Цѣна за публикуване обявления и други се прѣдлага въ г. Плевенъ. Писма и др. бжджтъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума. — Ед.

Правителствени и частни обявления на всѣка дума по четирици на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редак- неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако кой 15 ст.

ПРОДАВАМЪ ЕДНА КЪЩА II КВАР- ТАЛЪ № 381 И СТОКА- ТА ВЪ ДЮКЯНА № 375 И ЛОЗЯ.

1 4

Илия Ив. Донковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Чрѣзъ настоящето си съобщавамъ, че изда- дената отъ мене полица на Илия Петровъ отъ гр. Плевенъ съ дата 10 Септемврий 1896 год., а съ падежъ 10 Септемврий 1898 год. платима въ гр. Плевенъ съ подписъ Хр. С. Куршумовъ, те ми е призната, понеже тя е безпарична и ка- то такава отказвамъ да ѝ заплатя. Всѣко трето лице, носителъ на тая полица, ще го считамъ за недобросъвестенъ държателъ. —

гр. Плевенъ, 1 Августъ 1898 год.

Хр. С. Куршумовъ 3—4

ОТКРИВА се ПОДПИСКА

за в. „БДИТЕЛЪ“, II год.

Цѣна: за година 6 лева, за 1/2 година 3-50 лева, за странство 8 лева.

В. „Бдителъ“ излиза седмично въ гр. Плевенъ. Формата му прѣди II-та година ще бжде величинъ 18 на 33 с. м. и се подобрива му въ всѣко отношение съ взети най-сериозни мѣрки. Редовното му излизане е напълно гарантирано за цѣлата година, която почва отъ 10 Септемврий.

гр. Плевенъ, 20 Августъ 1898 год.

Отъ Администрацията.

20-годишнина отъ урежданието на санитарното дѣло въ България.

Денътъ 15-й Августъ биде ознаменуванъ та-зи година съ едно велико, нѣ мирно тържество за нашата медицина. Този денъ биде проклами-ранъ и отпразднуванъ отъ медицинския свѣтъ на цѣла България, като денъ, отъ който прѣди 20 години е започнало да се урежда санитарното дѣ-ло въ нашето отечество. Това е добра и сполу-члива идея, и хвала на онѣзи, въ които първъ пжтъ тя се е породила, както и на онѣзи, които я пригърнахъ и помогнахъ за нейното осъществле-ние. Лѣкарското съсловие у насъ като извършва този знаменитъ актъ прѣдъ очитѣ на своя народъ, съ отворени очи и ведро чело иска да покаже въ какво положение се е намирало санитарното дѣ-ло прѣди 20 години, и какъвъ напѣдъкъ то е направило прѣзъ това врѣме.

Въ спомѣнъ на това тържество, редакцията на списанието „Медицински Сборникъ“ е издала единъ юбелеенъ брой отъ него за този мѣсець. Имайки прѣдъ насъ този брой, ний грѣбва съ удо-волствие да признаемъ, че той е отъ капитална важность, понеже съдържа положителни, въ едно цѣло събрани и безцѣнни данни за историческо-то развитие на медицината отъ освобождението ни до днесъ.

Още въ самото начало на сборника се вижда, че инициативата за отпразднуване на този денъ е била взета отъ редакторитѣ му г. г. лѣкаритѣ Золотовичъ (Георги) и Русевъ. При това редак-цията намѣрила за добръ да вземе прѣдварител-но мнѣнието по тоя въпросъ и на всички живущи въ София, бивши началници на санитарната часть и членове на Върх. Медицински Свѣтъ въ Бъл-гария. За тази цѣль, съ едно окръжно, тя ги поканила на събрание, което било опрѣдѣлено за 22-й Мартъ н. г. Въ това събрание сж взели участие видни и стари лѣкари отъ София. Въ не-

го е била застъпана и ветеринарната медицина, както и фармацевта. Въ събранието се е взело рѣшение:

1). Денътъ 15-й Августъ 1878 год. да се счита, като денъ, отъ който е започнало да се устроява санитарно дѣло у насъ;

2). Всѣка година денътъ 15-й Августъ, Ус-пѣние Прѣсвѣтия Богородици, да се счита като празниченъ и тържественъ денъ на лѣкарското съсловие; и

3). Да се празнува на единъ по тържес-твенъ начинъ 20 годишната отъ устройството на санитарното дѣло на 15-й Августъ 1898 год.

Твърдѣ важно и интересно е онова мѣсто на сборника, дѣто се отбѣлзва първия импулъ за урежданието на санитар. дѣло въ България. Князь Черкасский, който бималъ присърдце уреж-данието на гражданското управление въ Бълга-рия, не испущалъ изпрѣдъ видъ и санитарната часть. Още прѣзъ мѣсець Декемврий 1877 год., той повикалъ телеграфически Д-ръ Моллова отъ Москва и го назначилъ за видински санджакъвъ врачъ. А на 15-й Май 1878 год. Д-ръ Кежеръ изъ Санъ-Стефано, въ своята „памятна записка“ до Княза Дондукова, е изложилъ печалното по-ложение на санитарната часть въ България и молилъ императорския комисаръ да устрои при главното управление едно санитарно отдѣление, на чело съ единъ опитенъ врачъ, администраторъ, комуто да се възложи урежданието на всичко необ-ходимо и узаконяването на всички правила за санджакъвитѣ и окръжни лѣкари. Слѣдъ година (25 Май 1878 год.) Князь Дондуковъ е получилъ единъ рапортъ отъ софийския губернаторъ Ала-бина. Въ тоя рапортъ г-нъ Алабинъ, като донася, че въ София нѣма нито болница, нито лѣкаръ, нито аптека, ходатайствува за откриванieto въ София на една болница съ 50 легла и една аптека.

Съ единъ циркуляръ отъ 11-й Юлий 1878 год. до Г. г. губернаторитѣ, управляющия отдѣ-ла на вътрѣшнитѣ дѣла генералъ-майоръ Грессеръ като напомня, че въ България нѣмало нито лѣ-кари, нито болници, нито аптеки, моли г-да гу-бернаторитѣ да доставятъ своитѣ съображения за устройството на медицинската часть. На тоя цир-куляръ отговорили: софийский, видинский, руссен-ский и търновский губернатори, като исказали своето мнѣние по устройството на медиц. часть въ респективнитѣ имъ губернии. Отъ тия отгово-ри най пълненъ и съответствующъ на страната е билъ отговора полученъ отъ видинский губерна-торъ, който въ своя рапортъ до управлението на император. русски комисаръ, казва, че мнѣ-нието исказано въ рапорта му за устройството на медиц. часть въ България е било мнѣние на ви-динский санджакъвъ врачъ Д-ръ Моллова и че-той (губернатора) е съгласенъ съ него. Своето мнѣние за устройството на санитар. часть Д-ръ Молловъ е изложилъ не само за видинската гу-берния, нѣ и за цѣла България. Тоя пълненъ и наученъ рапортъ, съставенъ грижливо отъ Д-ръ Моллова е обърналъ вниманието на управляющия отдѣла на вътрѣшнитѣ дѣла и го е накаралъ да изходатайствува прѣзъ мѣсець Августъ 1878 г. разрѣшение отъ Князь Дондукова, да се коман-дува Д-ръ Молловъ на занятия при отдѣла на вътрѣшнитѣ работи. Управляющия тоя отдѣлъ въ единъ докладъ отъ 29-й Декемврий 1878 г. до император. русски комисаръ, като свидѣтельству-ва, че видинский губернский врачъ Д-ръ Молловъ се е занимавалъ въ тоя отдѣлъ съ съставянieto медицински уставъ и разни прѣводи *още отъ м. Августъ*, и че въобще Д-ръ Молловъ принасалъ полза съ своитѣ занятия, ходатайствувалъ да му

се отпусне едно възнаграждение. Това е един-ствения официаленъ документъ, отъ който се ус-тановява положително, че истинското устройство на санитарното дѣло въ България е започнало въ м. Августъ 1878 година.

Отъ м. Августъ 1878 год., до пролѣтъта 1879 год. Д-ръ Молловъ е работилъ въ санце-лариата, като се е занимавалъ съ изработване на единъ проектъ за бжджщата санитар. организа-ция на България. Първитѣ наредби, излезли отъ неговата дѣятелность, сж: „врѣменни правила объ устройствѣ медицинской части въ Болгарий“, ут-върдени отъ Княза Дондукова—Корсакова. Тѣзи врѣменни правила сж турили основа на санитар-ния законъ, както и на всички правилници по санитарната часть, издадени до сега.

Медицинския сборникъ е украсенъ съ лико-ветѣ на мнозина лѣкари, между, които първо мѣсто завзема Д-ръ Молловъ, основателъ на нашата меди-цина. Подиръ тѣхъ идатъ ликоветѣ на всички пър-востепенни и второстепенни болници въ България.

Като цѣнимъ високо значението на тържес-твото, станало на 15-й Августъ н. г., ний счита-ме за добръ да отбѣлжимъ този денъ и въ на-шия вѣстникъ, на който тържественъ денъ посвѣ-щаваме и настоящата статия.

В. „Дунавски Извѣстия“ въ брой 42 отъ 14 Августъ 1898 год., като зема за мото статия-та ни по въпроса за откупуванието и експлоата-цията отъ държавата линията Сомовитъ—Ясенъ, сили се да докаже, че исказаното отъ насъ мнѣ-ние не почивало на никакви данни, и че то се диктувало отъ нѣкакви си частни дертове, безъ, обаче, да приведе за потвърждение на твърде-нието си нѣкакви доказателства.

Да се казва, че еди кой си нѣмалъ право, е много лѣсно, нѣ да се приведатъ доказател-ства на противното е по-мжчно. Понеже самата статия е написана съ тенденциозна цѣль, откол-кото да обори нашитѣ твърдѣния, ний ще се пос-тараемъ да докажемъ на събрата си, че не на-шата, а неговата статия не почива на здрави ос-нови и не съдържа никакви аргументи. Какъ ста-ва строението на желѣзници и ние знаемъ, нѣ въпросътъ, както е поставенъ днесъ, лежи съв-сѣмъ на друга почва. Тукъ въпроса не е да ли да се построи една второстепенна линия и да се свърже града Плевенъ съ Дунава, а да се раз-вали или да остане построената вече отъ аноним-ното дружество по постройката на центрелната линия Романъ — Шуменъ, линия Сомовитъ — Плевенъ. Както вижда и самия авторъ на въпросна-та статия неговитѣ лекции си нѣматъ съвсѣмъ мѣстото въ дадения случай. Линията е построена и макаръ врѣменно, нѣ доста здраво. По неж-тренътъ взема всѣкога почти 50 километра въ часть. Ако линията нѣмаше здрава конструкция, то е немислимо да се пхтува съ такава голѣма бър-зина. До кждѣ се простира злобата на „Извѣс-тията“, въ това отношение се вижда злѣчността, съ която е проникната цѣлата статия. Плевенци не искатъ оставянieto на тази линия, за да мину-ва по край воденицитѣ на частни дружества и компании, защото тѣзи имоти иматъ най-малката нужда отъ желѣзницата, и ако вѣстникътъ ни се застъпи за откупуванието на тази линия отъ дър-жавата, това направи съ цѣль да се разширятъ търговскитѣ операции на града. Тукъ се гледа на общото благо, а не частнитѣ интереси. Да ли г. Плевенъ ще има полза отъ тази линия, не сж „Из-вѣстията“, които ще установятъ това, защото ин-тереситѣ на Свищовъ веднага се испрѣчватъ по-

между. А пък интересът на своя градъ всъкога се иматъ по-присърдце, отколкото интересът на чуждъ градъ — и отъ тукъ излиза на лице источника на злобата, която е намбрила мѣсто въ колонитѣ на в. „Д. Извѣстия“.

Плѣвненци не сж искали, нито искатъ, щото линията да отива въ по-затхитени мѣста, като Черчеланъ, Мхгура, а до Никополъ. И тукъ е именно болното мѣсто на свищовци, които искатъ да централизиратъ въ града си всичката износна и вносна търговия на централна България. Ако г. Никополъ се свърже посредствомъ желѣзница съ Плѣвненъ, частъ отъ търговията се отцѣпва и износа на плѣвненски и ловченски окръзи ще става чрезъ Никополъ, а това не е въ интересъ на свищовци; това е, което се искаше съ статията, помѣстена въ 29-й брой на вѣстника ни. Праздни приказки сж, че между свищовчени и никополчени нѣмало вражда, и че свищовската постоянна комиссия еднакво се грижела и за свищовската и никополската околии. Всичко е на лице и ако редакцията на в. „Д. Извѣстия“ иматъ смѣлостта нека излѣзатъ и поименно ни посочатъ, какво е направено за никополската околия? Ний твърдимъ, че направеното за подобрѣнието на никополската околия е съвършено нищожно въ сравнение съ направеното за подобрѣнието на свищовската околия. Ако стоящитѣ на чело на работитѣ въ Свищовъ имамъ присърдце интереситѣ на никополската околия, защо тѣ и до днесъ не направиха шосето, което да свързва г. Никополъ съ Плѣвненъ; защото и до днешенъ день не сж и помислювали да свържатъ въ никополската околия селото Сомовитъ съ направеното въ плѣвненски окръгъ шосе Сомовитъ — Боаза, което е готово отъ 5—6 години въ района на плѣв. окръгъ, когато шосетата, които свързватъ Свищовъ съ Търново, Севлиево, Бѣла и Плѣвненъ, сж изключение на послѣдното, отъ което само 10 км. не сж направени, другитѣ сж свършени отдавна. При това отъ двѣ години се развива трѣскава дѣятелностъ, за която цѣль се сключи и заемъ, за да се свържатъ по-големитѣ села въ свищовската околия съ г. Свищовъ. Е и това ли е опитване отъ страна на редакцията ни, за да смразяваме Никополъ съ Свищовъ? Ще иматъ ли смѣлостта „Извѣстията“ да отречатъ и това, че свищовската постоянна комиссия се гриже само за свищовската околия, слѣдъ, като ѝ наведохме горнитѣ примѣри? Ний казваме истината, която гледаме прѣко въ очитѣ; съ лъжата си служатъ „Извѣстията“, които искатъ да забудятъ истината, отъ която се плашатъ. Не е вѣрно, че за никополската околия сж израсходвани еднакви сумми, каквито и за свищовската околия; горнитѣ примѣри доказватъ това. Че шосето Никополъ — Плѣвненъ е правено на части и не довършено съ цѣль, това никой не може да отрече.

Ний пакъ твърдимъ, че интереситѣ на Свищовъ и Никополъ не могатъ да бждатъ никога тождествени, защото не само Търново и Севлиево, нъ и Плѣвненъ и Ловечъ до днесъ сж търгували съ Свищовъ, като сж прѣнебрегвали Никополъ, поради лошитѣ пѣтни съобщения. И за въ бждше като се свърже Свищовъ съ централната линия, центъра на търговията ще бжде прѣнесенъ изключително въ Свищовъ, чрезъ, който градъ ще се извършва, както износната, така и вносната търговия. Тогава ще се съсипе именно Никополъ, защото ще бжде съвършено изолиранъ, и догдѣто има желѣзнопѣтни съобщения съ Свищовъ, никой нѣма да извършва, каквито и да било търговски операции чрезъ Никополъ при сжществующитѣ лоши пѣтни съобщения. Въ настоящия случай Свищовъ изигра ролята си твърдѣ искусно, пъкъ никополчени нека стожатъ още съ завързани очи.

Плѣвненъ има прѣди всичко прѣдъ видъ интереса на търговията си, и ако той се застъпи за оставянието на линията Сомовитъ — Ясенъ, то е за да даде по-широкъ просторъ на търговскитѣ си операции и да се свърже по-лесно Балкана съ Дунава. Тази линия единъ день може да се продължи въ двѣ направления: прѣзъ Ловечъ — Севлиево да се свърже съ Габрово и другото прѣзъ Ловечъ — Троянъ за Пловдивъ. По този начинъ ще имаме една желѣзнопѣтна линия, която ще минава прѣзъ центъра на Сѣверна и Южна България и ще се свързватъ най-производителнитѣ градове и мѣстности.

Ний не можемъ да си обяснимъ смѣлостта на „Извѣстията“, да отиватъ явно противъ интереситѣ на два и три окръга. На какво основание се свързва Свищовъ съ централната желѣз-

ница и се улѣсняватъ търговскитѣ операции на този градъ съ една околия, а да се не взематъ въ внимание интереситѣ на два окръга съ 5 или 6 околий? Нима свищовската околия е по-производителна отъ плѣвненската и никополската? За да има нѣкакъвъ *raison d'être* въ сжжденията на „Д. Извѣстия“, като се защитава интереситѣ на свищовската околия, не трѣбва да се прѣнебрегватъ интереситѣ и на други 5 или 6 околий, които по производство не стожатъ по долу отъ свищовската околия. Само това обстоятелство навежда на мисълта, че „Д. Извѣстия“ сж пристрастни въ сжжденията си, които не подкрѣпватъ съ никакви доказателства.

Ний не защитаваме интереситѣ на Никополъ, нито пъкъ желаеме да всѣваме умраза между двата града, ний просто изпълваме единъ дългъ на публицисти, като указваме на това, което може да постигне никополчени, както по внушение на свищовчени испрашахъ депутация въ София да моли за развалянието на линията Сомовитъ — Ясенъ. Ний указахме и днесъ поддържаме, че никополчени не трѣбва да искатъ развалянието на тази линия, а да настоятъ за свързанието на града си съ нежъ, въ който случай Никополъ ще бжде центъръ на износната и вносната търговия на плѣвненското и ловченското окръжия това е най-лесно за постигане, понеже ще трѣбва да се продължи тази линия само съ нѣколко километра до Никополъ.

Тукъ и само тука лежи спасението на Никополъ и усиливанието на търговията му; иначе Никополъ, слѣдъ свързанието на Свищовъ съ централната линия, очаква съвършено опроставяване.

Колкото се отнася до стратегическото значение на тая линия ще поговориме другъ пътъ.

Вѣрваме, че ще бждемъ разбрани.

МѢСТНИ НОВИНИ

— Г. Каравеловъ, трѣбва да тържествува, че и въ Плѣвненъ се е родилъ демокротизмъ, до днесъ не бѣхме чували такива персони, нъ като прочетохме дописката по гледаното дѣло въ град. мирово сждилище, можахме да се убѣдиме, че въртоглавщината е стигнала и въ Плѣвненъ, като филоксерата. Обвинявалъ се билъ луков. окол. началникъ Г. Илиевъ, за закъпване, че ще съсѣче на парчета редактора Цв. Караивановъ, и мировий сждия отъ страхъ да не *бждемъ отчисленъ* оправдалъ Илиева, ако и да било доказано виновността му. Не бихме си дали трудъ да правиме възражение, ако г. Каравеловъ, не бѣ введенъ въ заблуждение отъ дописника си, и защото той изопачава всичко, длѣжни сме да явиме, ако и да бѣхме съобщили своевременно за това *suī generis* дѣло. Г. Караивановъ се тъжилъ, че Илиевъ вселилъ страхъ въ него — Караиванова, явявалъ му се нощемъ като талѣсхмъ, спорѣдъ думитѣ, които билъ чулъ отъ Т. Цвѣткова. Прѣдъ сждилището се установи отъ всичкитѣ свидѣтели, че всичко това е една скроена циганска лъжа, само и само да раскарва единъ свой противникъ. Г. Илиевъ, въ хотелъ Европа казалъ на Т. Цвѣтковъ, като на приятелъ, да съобщи Караиванову, да престане да се гаври съ него, защото *може* да го застави съ постѣпкитѣ си къмъ крайностъ. Тази е историята, г. Каравеловъ. Колкото се отнася до червения или пожълтяванието на г. Илиева, това сж уйдурми вѣрни толкова, колкото се вѣрва и на самъ дописникътъ ви. За инсинуацията, която толкова нахално се прѣписва на град. мировий сждия г. М. Урумува, че билъ писалъ присждата по-рано, че билъ се страхувалъ да произнесе друга присжда, защото щѣлъ да бжде отчисленъ, оставаме да се расправа обидения — сждия, ако се счита за такъвъ. Отъ наша страна поднасяме на дописника на „Прѣпорѣца“ едно превѣрѣние за лажитѣ, които така безцензурно пуца.

— Още по дебела е лажата и клѣветата за *удушванието* на Хр. Константиновъ, който билъ убитъ отъ политическитѣ си противници, защото билъ трѣнъ въ очитѣ. Г. Горанъ Бѣлювъ, кметъ на с. Махалата, когато „Народни Права“ по едни фалшиви донесения обвиняватъ въ приготвяне на това убийство, е билъ до убийството на Константинова единствения му благодѣтель, защото всичкитѣ дѣла за изпълнение, всичкитѣ прошения, давани въ сждилищата, въобще, гдѣто е ималъ работа, сж вършени, работени отъ Константинова. Това може да засвидѣтелствува и дописника и клѣвѣтника адвокатъ Кръстановъ, който отъ убийството насамъ безъ да си гуди гемъ на устата постоянно пуца по адресъ на Бѣлюва, че

той е билъ устроителя на това убийство. Ние вѣрваме, че утрѣ или други день, когато Кръстановъ се види на подседимата скамейка, ще почне да мига, ще отрича, като всѣки клѣветникъ. Не е ли срамно, поне отъ това, да се говори, че Константиновъ билъ убитъ, защото билъ политически противникъ, когато цѣль градъ знае, че К-въ е хванатъ въ едно гнусно дѣяние. Билъ ималъ 500 лева, златенъ часовникъ, брилянтени прѣстени! Глупости. Константиновъ, едва се прѣхранявалъ, ходеше съ скѣсани обуца и гащи и ималъ билъ 500 л! Ние твърдиме, че никога и отъ като е дошолъ въ Плѣвненъ, той е теглилъ куршумъ за 1 л., а не да има 500 лева, а колкото за златнитѣ часовници и брилянтени прѣстени, както слушаеме биле сж оставени отъ К-въ въ касата на Кръстановъ, когато заминалъ за Махалата по работа на Кръстановъ. Господжата на К-а ще направи добръ да ги поиска, защото тя най-добръ знае, какви богатства и *багатели* съпругътъ ѝ притежава. Ние имаме по-големо право да укажемъ на тѣзи, които пишатъ телеграми и анонимни писма да иматъ прѣсетъ въ това донжуанско убийство, отъ колкото въ хора, които не може ги досегна никакъвъ сопаджалѣкъ. Ако властта държи още празноскитающа бездѣлница въ града, като Хесапчиева, и не ги настани въ роднитѣ имъ мѣста, тя съ това прави много лошо, защото допуска разни шарлатани да вкарватъ властта въ заблуждение. Защо Кръстановци не се застъпиха поне за онова момиче, което обвиняваше Х-ва въ измамване, а днесъ правятъ доносничество, достойнство на хора безъ честъ и характеръ? Отъ ракетаждий друго не може да се очаква. Стамболовъ (богъ да го прости!) даваше на такива да разбератъ много скоро, Стойловъ е некадѣренъ да прави зло, за това и приятелитѣ му търпятъ.

— Д-ръ Алек. Смоляновъ, е свършилъ парижкия медицински факултетъ и е издържалъ съ отличие колоквиумъ прѣдъ медицинския съвѣтъ въ София. Г. Д-ръ Смоляновъ е дошелъ въ родния си градъ Плѣвненъ, гдѣто мисли, прѣди да почне да практикува, да искара военната си повинностъ. До стѣпванието му въ полка, и до връщане на Д-ръ Друмевъ, градския ни лѣкаръ отъ отпускъ Г. Д-ръ Смоляновъ, ще изпълнява длѣжността му. Ние поздравяваме Г. Смолянова съ новата му кариера и съ добръ дошелъ.

Г. Д-ръ Минчовичъ, нашъ народенъ прѣдставителъ и прѣдсѣдател на „Червения кръсть“ е престигналъ въ градътѣ ни по служебни работи и на 19 т. м. бѣ свикалъ граждани и гражданки за съставяние на клонъ отъ Червения кръсть.

— Кирилъ Ан. Поповъ, мѣстенъ желѣзаръ — механикъ, който отъ нѣкой година работеше доста успѣшно желѣзарски работи, особено каспи, забѣгналъ неизвѣстно гдѣ съ една жена съ легко поведение, за която билъ искалъ да се жени, нъ родителитѣ му не позволили. г. Поповъ е оставилъ работилницата си на произвола, слѣдствие на което биле се показали нѣкой съдружници, които си позволили да зематъ тефтеритѣ му, стока, сжиджаци съ касови ключови и др. сжипи работи, които нѣща скоро ще излѣзатъ на явѣ. За сега не раскриваме цѣлата история, а ще спомѣнеме само, че между фиктивнитѣ съдружници се е показалъ и е земалъ дѣятелно *съдружническо* участие и единъ висшъ офицеръ отъ мѣстния гарнизонъ, който обичалъ да става съдружникъ въ такива прѣдприятия и знаелъ да сменя и да качва нощемъ фирми! Въ единъ отъ слѣдующитѣ броеве ще раскриемъ цѣлия процесъ.

— Всѣко сутринъ и обѣдъ отъ мѣстния окр. затворъ изнасятъ чорба и помя, които изливатъ при турскитѣ гробища, гдѣто гражданитѣ копаятъ жѣлта прѣстъ, до самия пътъ, който води отъ окр. управление за къмъ Никополъ. Отъ всѣкидневното изсхвърляние на тая чорба се е вмирило до толкова, щото не само не може да се мине отъ тамъ, но и цѣлата махала е принудена да търпи тази воня. При това всѣки файтонджии, идящи отъ Никополъ и Свищовъ минаватъ изъ този пътъ и всѣки сж принудени да дишатъ този омразенъ въздухъ и глътатъ вонята. Ний молимъ г-на кмета да се заинтересува съ това и назначи нѣкѣдѣ извънъ градътѣ мѣсто за изсхвърлянието на тази чорба. Мислиме, че здравето на гражданетѣ трѣбва да се има по-горѣ отколкото трудътъ на онѣзи арестанти, които излежаватъ по затворитѣ постѣпкитѣ си за грабежи и убийства.

— Слушаме оплаквания отъ нѣкой пенсионери, че по година връме пенсионното отдѣление не имъ възвръщало пенсионнитѣ книжки, които били повърнати за намаляване на пенсията, поради встъпванието въ пълна възраст на нѣ-

кой отъ членоветъ на такива семейства. Таквъ случай редакцията ни знае и за по добръ счита да обърне вниманието на пенсионното отдѣление да не бави пенсионнитъ книжки на лица, които не сж кадърни за никаква работа и очакватъ отъ нея единственната си прѣхрана. Дано бждемъ чути.

— Едно твърдѣ умѣстно распорѣждане е направило кметството тѣзи дни. Кокошки, гъски, яйца, масло и други събѣтни припаси, които до сега се пресрѣщахъ отъ разни матрапази и цигани—престави. Опрѣдѣлено е мѣсто до пожарната команда и Схръ-пазаръ, гдѣто човѣкъ може всичко да намѣри. Г. кмета, трѣбва строго да забрани на агентитѣ да съблюдаватъ този приказъ и да глобява всѣкий, който допустне копуването и продаването вънъ отъ опрѣдѣленото мѣсто.

— Въспитаника на Ив. Маноловъ и слугата на едноврѣмешната кака Ната, Петръ Ненковъ, си позволихъ да обнародва въ в. „Прѣпорецъ“ такава дърска, нахална статия противъ мѣстната полиция, щото човѣкъ, като чете оплакванията, трѣбва да заплачи, че стражаритѣ дѣйствително сж побѣснели въ Плѣвенъ. Този философъ който като биде пропхденъ едно врѣме отъ Стамболовата полиция, днесъ иска да стане мъченикъ, плачи се, че сж го биле, малтретирани и то защото щялъ да държи сказка по еснавскитѣ сдружвания. Единъ човѣкъ, който нѣма никакво образование, каква сказка може да държи прѣдъ хората. Ако би се допустнало да скандали, като миналата година, кога наричаше нашето даховенство, укапали кишиши, кръвопийци, естествено, на таквъ разваленъ човѣчець, трѣбва да му се намѣри мѣстото, а не да има защита отъ законитѣ. Ако се е напилъ както обикновенно прави и е получилъ отъ нѣкой подобенъ нему възнаграждение за социализма, който искалъ да му внушава, неужели полицията ще е виновата. Г. Великовъ, билъ виновния, защото той билъ скроилъ, народняцитѣ биле скроили боже! Кой ще се занимава съ една улична тварь, която може да внушава страхъ или уважение само у подобнитѣ му. Едно врѣме бѣше битъ пакъ ако се не лажиме отъ живущия и днесъ въ Плѣвенъ Кочиновъ, тогава нѣмаше такава аларма, тогава слѣдствие не ставаше, такива невинни свидетелства за побой не сж се давали, пятната да се заличатъ въ два три дни, въ бѣй когато едно синьо натъртено пятно, нека ни простѣтъ господа докторитѣ, ако такова имъ е свидетелството, не се заличава и въ двѣ недѣли. Днесъ се полагало, че нѣмало законност, нѣмало правосудие, когато дѣлото се изслѣдва най бързо и то не отъ слѣдователи, а отъ прокурори, даже и нощомъ. Една справедливостъ и ще се увѣрѣтъ всички, че Петръ Нейковъ, е първостепенъ лжеецъ, а за клѣветата, която хвърля върху хора, които нѣматъ нищо общо, и които даже и въ Плѣвенъ не сж биле нея дата, какиното Натино измикарче ще се види на подсъдимата скамейка.

— Минжлата недѣля станахъ на всждѣ изъ България избори за селскитѣ общини. Отъ свѣденията, които редакцията ни притежава по тѣхъ, можеме да поздравиме особено нашитѣ приятели изъ плѣвенскитѣ окрѣжъ, че листата, която бѣше опрѣдѣлена отъ общото събрание съ малки изключения напълно, тихо и мирно се сполучи. Съ исклучение на селото Горна Митрополия, гдѣто кмета се е показалъ извънредно грижливъ за кандидатурата си да бжде прокарана, като е отрѣдилъ специално хора да малтретиратъ противницитѣ му, и облъскванията станали въ с. Николаево, гдѣто недоволнитѣ хвърляли камане, другадѣ сж станали съвършено мирно и тихо. Новия законъ за изборитѣ, гарантира правата на всѣкий избирателъ, за това ние днесъ виждаме всички селяни почти да сж се явили на изборѣтъ. Пунктове, като Махалата и Пордимъ, гдѣто Стамболовцитѣ се надѣваха, че ще сполучатъ, днесъ подсмърчатъ—защото виждатъ, че нѣматъ довѣрие въ населението. Пропаднаха сж съвършено. Въ Махалата и Пордимъ сами сж подписали редовността и никаквото участие на властта. Селото М. Тръстеникъ, гдѣто никога безъ бой не е минавалъ изборъ, виждаме тишина и никакви протестации. това показва твърдѣ нагледно, че така давание гласѣтъ за свѣтници е много практиченъ, гарантиранъ за всѣко лице.

— Отъ Луковитската околия сжщо, редакцията ни притежава купъ благодарителни телеграми по тѣзи избори, които необнародваме по нѣмание мѣсто. Молиме за прошка отъ приятелитѣ. Въ самия Луковитъ, трима гладни за меснѣтъ по-искали съ насилие да късатъ карти, но биле сж

изсхвърлени по покана отъ прѣдсѣдателя на бюрото, а на Нино Герговъ, вѣчната оппозиция, нѣкои избиратели вжнъ биле го дарили съ нѣколко плѣсници. Това е награда, която често се получава по изборитѣ, и на която мъчно може да и се гуди край, ако и да е неприлична. Поздравляваме всички наши приятели съ сполуката въ изборитѣ.

Нова Банка въ София. Днесъ, въ канцеларията на г-нъ Д. Грекова, адвокатъ, се е учрѣдило въ София подъ името „Търговска банка“ една акционерно дружество съ 250,000 лева основенъ капиталъ. Новостъставената Банка ще се занимава съ всичкитѣ банкови операции и ще организира въ единъ значителенъ размѣръ едно специално отдѣление, което ще се занимава съ продажбата на лозове отъ Българската класена лотария. Тя ще захване да действа въ едно близко бждище. При всѣко, че основния ѣ капиталъ е сравнително малкъ, Търговската банка има силни поддръжки въ странство и освенъ това, тя ще влезе въ твърдѣ тѣсни търговски сношения съ Пещенската Унгарска комерциялна банка отъ Будапеща.

Слѣдователно, на новото банково учреждение нѣма да липсватъ силнитѣ поддръжки, и една отъ главнитѣ задачи на Банката ще бжде да сближи България съ Западно-Европейскитѣ държави въ търговско и финансово отношение.

— Къмъ с. Горни Дабникъ, е станало силно облъскване на два трѣна отъ което сж е случило нещастие, въ следующий брой ще съобщимъ подробно.

— Г. Докторъ Козаровъ управ. лѣкаръ на Плѣв. I ст. болница, е заминалъ за отпускъ до София.

— Линията София—Романъ, е въстановена редовно, така щото пктницитѣ могатъ свободно да пътуватъ.

— На 21 вечеръта, дружината отъ Лов. полкъ командувана отъ Майоръ Поповичъ, пристигнахъ отъ Вратца, гдѣто бѣше на лагеръ.

— Всичкитѣ войници, които ислужихъ служба сж пустнати по домоветѣ си.

— Подучихме обявление отъ редакцията на в. Бдителъ, който извѣстява, че отъ 10 септемврий ще почне да излиза редовно.

— Съобщаватъ ни отъ София, че дружеството „Сила“, ще продава лозовѣтъ на гарантираната отъ Българ. правителствъ Класна Лотария на столицата София; а въ Луковитъ—П. М. Табаковъ. Лозовѣтъ ще почнатъ да се продаватъ отъ 1-ий Септемврий. Опитайте си щастieto. —

МИХАИЛЪ ГРИГОРОВИЧЪ ЧЕРНЯЕВЪ

На 5 Августъ т. г. се е поминхлъ Генералъ Михаилъ Григоровичъ Черняевъ на 70-годишна възраст. Съ неговата смъртъ нашиятъ народъ губи още единъ отъ старитѣ си приятели, които имаха близко до сърдцето си освобождението ни. Той бѣше първиятъ, който оцѣни и надлѣжно засвидѣтелствува воинскитѣ доблести на нашия народъ, проявени така славно въ четитѣ и опълчението. На освобождението ни той не гледаше като на една дипломатическа операция, а като призовавание къмъ политическия животъ единъ еднороденъ и едновѣренъ народъ и въ името на славянската идея. Загубата отъ неговата смъртъ още повече е чувствителна за насъ и отъ обстоятелството, че той не се разочарова отъ грѣшкитѣ ни и останъ до края на живота си съ топло сърдце къмъ нашитѣ мъжки и борби за постигане на народния ни идеалъ.

Генералъ Черняевъ бѣше единъ отъ най-храбритѣ руски генерали. Замѣчателнитѣ си воински доблести, които по-послѣ той така блѣсташе разви, бѣше показалъ още въ врѣме на Крѣмската война. Слѣдъ това при покоряването на разнитѣ и безчислени азиатски ханства, той си бѣше спечелилъ славата на неустаряващъ полководецъ. Вслѣдствие на това въ Петербургъ го отблъзваха и тамъ прѣзъ 1864 год. бѣше повиканъ за да го натоварятъ съ една чрѣзвычайна миссия. По причина на тогавашнитѣ спрѣчвания между Русия и Англия, шефътъ на азиатския департаментъ, великиятъ българофилъ графъ Игнатиевъ бѣше направилъ прѣдложение за нахлуването на руситѣ въ Индия. Исполнението на този, изработенъ съвсичкитѣму детайли планъ, бѣше повѣренъ на 32-годишния полковникъ Черняевъ. Обаче, по дипломатически причини, този планъ не се осъществи и Черняевъ получи специално

назначение да разширява рускитѣ владѣния въ Азия. На новото си поприще той показа такива тактически и стратегически дарби, както и неустрашимостъ, а особено при покоряването на Кокандъ и прѣвземането на Ташкенъ, щото си спечели европейска извѣстностъ.

Българското и Босненско-Ерциговинско въстание прѣзъ 1875 и 1876 год. обърнха вниманието на М. Г. Чернеева и той съ извънредна готовностъ прие поканата на Сърбското Правителство да се постави на чело на войскитѣ. Прѣзъ мѣсець Май 1876 год. дохожда въ Сърбия, направи обиколка по границата, опрѣдѣли пунктотѣ за укрѣпаване и състави планъ за войната съ Турция. Генералъ Черняевъ смѣташе съ бързи и рѣшителни дѣйствия да свърши въ кжео врѣме войната, защото Турция въ начало имаше малко войски, съсрѣдоточени на границата, а мобилизацията ѣ, както винаги, вървѣше много бавно. Обаче прѣхваленитѣ сърби се показваха таквизи стрѣлци, за каквито не е можалъ нито да помислюва генералъ Черняевъ. Въ първитѣ още сражения, макаръ и да бѣха два пкти по-вече отъ Турцитѣ, позорно се разбѣгваха. Никакви усилия не помагаша. Генералъ Черняевъ останъ крайно разочарованъ, още повече и отъ обстоятелството, че покрай страхливостта на войницитѣ се притури и завистъта на сърбскитѣ офицери, които умислено осуетяваха изпълнението на диспозицитѣ му. Единственната побѣда прѣзъ тази война се спечели при Шуматовацъ, но тамъ дѣйствуваше на главнитѣ пунктове руско—българската бригада. Въ това сражение Черняевъ съ удивление съгледа въ младитѣ български доброволци таквази храбростъ, упоритостъ и издържливостъ срѣщу турскитѣ атаки, каквато сж имали войскитѣ, съ които си бѣше спечелилъ извѣстностъ. Войната се свърши нещастно за сърбитѣ и генералъ Черняевъ се завърна въ отечеството си съ разбити мечти. Въ врѣме на освободителната война той участвуваше въ кавказката армия.

Тукъ му е мѣстото да споменемъ за единъ неговъ официаленъ актъ, съставенъ и прогласенъ отъ него въ качеството му на Сърбски Главно-Командующъ. При прѣминаването на границата прѣзъ 1876 г. при Бабина Глава, Генералъ Черняевъ издаде прокламация къмъ населението въ Нишкия и Пиротски Окрѣжъ, съ която наричаше жителитѣ на тѣзи окрѣжъ **Българе** и ги подканяше да възстанатъ срѣщу турцитѣ. Тази прокламация е официаленъ, а въ сжщо врѣме и цѣненъ документъ отъ страна на Сърбското Правителство за етнографията на сжщитѣ окрѣжъ.

Да споменемъ и единъ случай отъ частния му животъ прѣзъ 1885 г.

Генералъ Черняевъ прѣзъ 1876 год. има случай да оцѣни воинскитѣ доблести на сѣбрбитѣ и българитѣ. Разказва се, че когато се наченала войната прѣзъ 1885 год., Катковъ, отъ слабостъ къмъ сѣрбитѣ, е поддръжалъ, че тѣ ще излѣзатъ побѣдителни. Генералъ Черняевъ се хваналъ на басъ, че нашитѣ войски ще побѣдятъ. Той до толкосъ е билъ увѣренъ въ това, щото е обявилъ Каткову, че ще си пустне куршумъ въ челото, ако излѣзе противното.

Познатъ е на всинца ни още и фактътъ, че вслѣдствие на турскитѣ побѣди прѣзъ 1876 год. Маджаритѣ съ една депутация отъ пещенскитѣ студенти връчихъ на Абдулъ-Керимъ Паша златна сабя за храбростъ. Това нѣщо маджаритѣ извършихъ отъ радостъ, че се закрѣпва турското владичество на Балканския Полуостровъ и въ отговоръ на овацитѣ, направени Черняеву въ Прага отъ страна на Чехитѣ при завръщанieto му въ Русия.

Сждбата се показа доста жестока къмъ Генералъ Черняева. Той доживѣ да види, какъ сжщитѣ тѣзи Маджари даваха тонъ въ управлението на освободена България. Той доживѣ още да види, че прослуженото на единъ маджарски офицеръ и въ маджарската войска врѣме, когато се кляха българитѣ и когато маджарската нация испращаше на Абдулъ-Керимъ Паша златна сабя за сполучливото кланье, се смѣтна за прослужено въ българската войска врѣме, въ сжщата войска, ветеранитѣ на която той едно врѣме командуваше. Той доживѣ още да види, че маджарската намѣса въ нашето управление отпуста отъ голия си гърбъ на българина 9000 лева годишна пенсия на сжщия офицеръ, а българскитѣ ветерани на освобождението титулира вагабонти, нехранимайковци и ги остави да се скитатъ немилитѣ и недраги, гладни, голи и боси по свѣта.

Миръ на праха на доблестния български приятел Генералъ Черняева! Лека му пръст!

Изъ „Н. Л.“

Явна благодарност

Настоятелството на Плъвенското Побор. Опълч. Дружество, по случай отпразднуването датата 11 ий Август—21 година отъ Геройската защита на Шипченский проходъ отъ тогавашното Българско Опълчение, чрезъ настоящето си извъява своята публична благодарностъ къмъ Г. г. Команданта на гр. Плъвень, Плъвенский Окржж. Управителъ, Градский Общински кметъ, Духовенството, Окржжний Училищенъ Инспекторъ, Директора на класнитъ и Винарско-Земледѣлческо училище, за гдѣто първи благоволитъ да отпунте военната музика, втори да приеме подъ свое покровителство празникътъ, Кметътъ за указаното съдѣствие, Духовенството за отслуженитъ: Литургия, панахида и молебень и послѣднитъ за взетитъ отъ тѣхъ участие съвмѣстно съ учителското тѣло, ученичкитъ и ученицитъ и къмъ Г. г. шефовитъ на мѣстнитъ учреждения, които съ подвѣдомственитъ си чиновници благоволитъ да почетатъ съ присѣтственото си тържеството.

Така сѣщо искава своята неограничена благодарностъ къмъ всички долоозначени лица, които благоволитъ да помогнатъ съ своите парични пожертвования, съ които улесниха това блѣсково празнуване, а именно: Георг. Д. Великовъ 3 лева, Хр. Данаиловъ 2 л., Плъв. Окр. Постоянна Комиссия 50 л., Градската Община 10 лева, Подполковникъ Фиковъ 5 л., Подполковникъ Луковъ 3 л., Подполковникъ Мариновъ 5 лева, Майоръ Бояджиевъ 2 л., В. Т. Кърджиевъ 2 л., Н. Ангеловъ 2 л., А. Грабчевъ 2 л., Мануиловъ 2 л., Ив. Вацовъ 2 л., М. А. Мариновъ 2 л., К. Пунджевъ 3 лева, Д. Бояджиевъ 2 л., Д. Дучевски 2 л., Цв. Кузовъ 2 л., Н. Дирековъ 2 л., А. Цибулски 1 л., Д. Унгенбергъ 2 л., С. Цанковъ 2 л., Стояновъ-Върбенъ 10 л., Пено Геновъ 4 л., Ст. Коларовъ 4 л., Т. Табаковъ 5 л., Капитанъ Бобчевъ 2 л., Капитанъ Дидюловъ 2 л., Капитанъ Мишевъ 1 л., Димитръ Касарина 10 лева, Г. Х. Костовъ 2 л., Капитанъ Христовъ 2 л., Хр. П. Стефановъ 2 л., Ив. Железовъ 2 лева, А. Сопотлиевъ 2 л., В. Хр. Сковъ 5 л., Н. Кръстановъ 1 л., Т. Върбенъ 1 л., Савва Ивановъ 3 лева, Бр. Ст. Бояджиеви 5 л., Л. Петровъ 10 лева, Д-ръ Живковъ 5 л., Антонъ Петковъ 5 л., Ев. С. Славовски и С-ѣ 10 лева, И. Т. Деветаклиевъ 4 л., П. Х. Шоповъ 5 л., Акционерия Банка „Напрѣдъкъ“ 10 л., Т. Хр. Бърдаровъ 5 л., Д-ръ А. Дрουμεвъ 5 л., Г. Ив. Узунъ 4 л., Ив. Ив. Доковъ 5 л., Герантъ Вѣлевъ 2 л., Пенчо Тодоровъ 1 л., Ив. Н. Нановъ 4 л., М. Пероховъ 5 л., К. Михайловъ 4 л., Соломонъ Аврамовъ 3 л., А. Дирековъ 5 л., А. И Сейзовъ 2 л., Г. Тодоровъ 1 л., К. Смоляновъ 4 л., М. Т. Вацовъ 2 л., Г. Т. Вацовъ 2 л., Хр. Д. Велевъ 2 л., Д-ръ Коваровъ 2 л., Д-ръ Бжезински 5 л., Д-ръ Недковъ 2 л., Д-ръ Гешевъ 3 л., Д. Тормановъ 2 л., и единъ гражданинъ 1 левъ.

гр. Плъвень, 12 Августъ 1898 год.

Отъ Настоятелството.

ОБЪЯВЛЕНИЯ

Обявление

№ 355

Дирекцията на Плъвенското Окр. V класно училище извѣстява, че записването на ученици за прѣвъ учебната 1898/99 год. ще почне отъ 25-ий Августъ т. г. и ще трае до 31 сѣщий.

Повторителнитъ испити ще се произведатъ отъ 25 до 31 Августъ

По Езицитъ и математика ще има и устни и писменни испити.

При записването ученицитъ ще съблюдаютъ:

1) Ученици, които постѣпватъ отъ IV отдѣление въ I класъ ще прѣдставятъ при записването си а) училищно свидѣтелство, в) кръщелно свидѣтелство и с) свидѣтелство за вакциниране.

2) Заможнитъ ученици внасятъ при записването си за трети класъ 8 лв. училищна такса, а за IV и V классове 12 лева.

3) Освобождение отъ училищна такса става по заявление, съ приложение свидѣтелство за бѣдностъ, потвърдено отъ надлѣжнитъ административни власти.

гр. Плъвень, 8 Августъ 1898 год.

2—3

Отъ дирекцията.

Обявление

№ 354

Дирекцията на Плъвенското Окр. V класно училище, като извѣстява, че вѣнпнитъ ученици ще се приематъ само ако сѣ настанени въ квартири одобрени отъ дирекцията, съгласно правилника за ученическитъ квартири, моли да се земе прѣдъ видъ.

1) Ония отъ жителитъ на града Плъвень, които желатъ да даватъ квартири подъ наемъ на ученици за прѣвъ идущата учебна 1898/99 г.

да извѣстятъ въ дирекцията на училището найкъсно до 18 Августъ, като означатъ: калко стаи даватъ подъ наемъ, каква голѣмина иматъ стайтѣ и колко имъ е наема.

Квартититъ трѣбва да бѣдѣтъ хигиенически, удобни, да се освѣтляватъ и отопляватъ добръ.

2) На никой ученикъ нѣма да се допустне да живѣе въ квартира не одобрена отъ дирекцията г. Плъвень, 8 Августъ 1898 год.

2—3

Отъ Дирекцията

ОБЪЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 8402

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвень слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно:

1) Къща въ с. Д. Дѣбникъ съ дворъ селище отъ 1500 кв. м. покритъ съ кермиди оцѣнена за 140 лева.

2) Нива „Ванчовъ геранъ“ 10 дек. за 80 лева. Горний имотъ принадлежи на Кръстю Тинковъ отъ Дол. Дѣбникъ не е заложенъ продава се по взисканieto на Стефанъ димитровъ отъ сѣж. село за 270 лева 50 ст. лихвитъ и разноситъ по изпълнителний листъ № 3628 на Плъвенский Окол. Мировий Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглежданieto книжата и наддаването може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми, гр. Плъвень, 20 Августъ 1898 год.

Дѣло № 8/95 г.

п. Сѣдебенъ Приставъ: К. Пунжевъ 1—165—2

№ 6312

Извѣстявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвень слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една двуетажна къща въ гр. Плъвень въ IV кварталъ отъ камѣкъ, кирпичъ и дървенъ материалъ покрита съ кермиди, дължина 12 метра, ширина 10 и височина 5 метра, на два етажъ, 6 отделения съ дворъ 2 декара оцѣнена за 950 лева.

Горний имотъ принадлежи на покойния Хицо Т. Дачовъ отъ гр. Плъвень не е заложенъ продава се съгласно протоколното опредѣление на Плъв. Окржж. Сѣдъ отъ 24 й Юний 1896 год. въ полза на сѣна-слѣдницитъ му.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми, гр. Плъвень, 20 Августъ 1898 год.,

Дѣло № 705, 98 год.

Сѣдеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 1—164—2

№ 4119

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Згальовското землище а именно:

1) Нива 3 дек. 5 ара, мѣстността „Подъ село“ оцѣнена за 30 лева.

2) Нива 5 дек. сѣжата мѣстность оцѣнена 50 л.

3) Нива, 3 дек. мѣстността „подъ пордимъ“ оцѣнена 30 лева.

4) Нива 3 дек. 8 ара мѣстността „на Локвата“ оцѣнена за 30 л.

Горнитъ имоти принадлежатъ на Маринъ Мековъ отъ с. Згальовецъ не сѣ заложени продаватъ се по взисканieto на Хазната за 143 л. 47 ст. закъснелъ давкъ и разноситъ по изпълнителния листъ № 2108 на Плъвенский Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми, гр. Плъвень, 20 Августъ 1898 год.

пом. сѣд. Приставъ: П. Д. Вѣловъ. 1—2

№ 4670

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ г. Плъвень, а именно:

1) Една къща V кварталъ подъ № 2172 съ дворъ 380 кв. метра, оцѣнена за 500 лева.

Горний имотъ принадлежи на Дунчо Ивановъ отъ гр. Плъвень не е заложенъ продава се по взисканieto на Хазната за 262 л. 82 ст. по изпълнителния листъ № 1567 на Плъв. гр. мировий сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми, гр. Плъвень 26 Юний 1898 год.

Дѣло № 331/97 г. сѣдеб. приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 6200

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Шрътенишкото землище а именно:

1) Нива „Изърбанския геранъ“ отъ 8 дек. 7 ара оцѣнена за 130 лв.

Горния имотъ принадлежи на Велия Мutowъ отъ с. Мар. Тръстеникъ не е заложенъ продава се по взисканieto на Хазната за 40 лева лихвитъ и разноситъ по постановл. № 7 на Плъв. Окр. Управителъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми, гр. Плъвень, 23 Августъ 1898 г. Дѣло № 565/86 г. п. сѣд. Приставъ: К. Пунжевъ. 1—2

№ 6204

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Тръстенишкото землище а именно:

1) Лозе „Садовете“ отъ 1 дек. 1 аръ оц. 50 л.

Горния имотъ принадлежи на Василь Мицовъ отъ гр. Плъвень не е заложенъ продава се по взисканieto на Хазната за 50 л. лихвитъ и разноситъ по изпълнителния листъ № 1847 на Луков. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми, гр. Плъвень, 20 Августъ 1898 г. Дѣло № 263/96 г. пом. сѣд. Приставъ: К. Пунжевъ 1—2

№ 6205

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Тръстенишкото землище а именно:

1) Нива „Равнището“ отъ 7 дек. 5 ара оц. за 113 л.

Горний имотъ принадлежи на Панко Миновъ отъ с. Тръстеникъ не е заложенъ продава се по взисканieto на Хазната за 60 лева лихвитъ и разноситъ по изпълнителния листъ № 3894 на Плъв. Окр. Сѣдъ.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми, гр. Плъвень, 20 Августъ 1898 г. Дѣло № 1034/97 г. пом. сѣд. Приставъ: К. Пунжевъ 1—2

№ 6202

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Тръстенишкото землище а именно:

1) Нива „Савцова локва“ отъ 4 дек. 1 аръ оцѣнена за 62 лева.

Горния имотъ принадлежи на Киро Анчовъ отъ с. Тръстеникъ не е заложенъ продава се по взисканieto на „ХАЗНАТА“ за 15 л. 50 ст. лихвитъ и разноситъ по изпълнителния листъ № 3051 на Плъвенский Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми, гр. Плъвень 20 Августъ 1898 г. Дѣло № 1036/97 г. пом. сѣд. Приставъ: К. Пунжевъ. 1—2

№ 4035

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвень слѣдующий недвижимъ имотъ а именно:

1) Лозе отъ 4 дек. въ Ралевското землище мѣстността „Орничето“ оцѣнено 74 лв.

Горний имотъ принадлежи на Илия Минковъ отъ с. Згальовецъ не е заложенъ продаватъ се по взисканieto на Хазната за 74 л. 12 ст. закъснелъ давкъ и разноситъ по изпълнителния листъ № 2130 на Плъв. Окол. мир. Сѣдия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна. Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми, гр. Плъвень, 20 Августъ 1898 г. Дѣло № 1036/97 г. пом. сѣд. Приставъ: К. Пунжевъ. 1—2

№ 3837

Извѣстявамъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ гр. Плъвень в кварталъ а именно:

1) Зимникъ въ гр. Плъвень V кварталъ построенъ отъ камѣкъ, керпичъ, тухли и дървенъ материалъ покрита съ кермиди дължина 12 метра ширина 8, височина 3 метра и дворъ 192 кв. м. оцѣн. за 700 л.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначална цѣна.

2) Керхана за кермиди край г. Плъвень отъ 4 дек. Наддаванетоъ на керханата ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ

Горнитъ имоти принадлежатъ на покойния Ангелъ Савчовъ отъ гр. Плъвень не сѣ заложени продаватъ се по взисканieto на Петъръ Лачовъ отъ гр. Плъвень за 3404 лв. лихвитъ и разноситъ по изпълнителния листъ № 7363 на Плъв. Окржжентъ сѣдъ.

Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день въ канцеларията ми, гр. Плъвень, 6 Августъ 1898 г. Дѣло № 1635/97 г. сѣд. приставъ: Ив. А. Гърковъ 2—161—2

№ 6212

Въ допълнение на обявлението ми № 4307 публикувано въ мѣстний вѣстникъ Плъв. гласъ броеве № 25 и 26 отъ т. г. извѣстявамъ че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ сѣщия вѣстникъ ще продаватъ на втора продажба имотитъ подробно описани въ горното обявление принадлежащи на Христо Цѣновъ отъ г. Плъвень. Наддаванетоъ ще почне отъ цѣната която даде първий явившия купувачъ

г. Плъвень 1898 г. 14 Августъ

Сѣд. присавъ: Ив. А. Гърковъ. 2—162—2

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плъвень